

დამფუძნებელი
1903 წ.
№ 1

კორილი

კორილი —
შუაბი ქველქართული
„სტა... კორილი“
ლენინი მრავალი
„ცხოვრება ქართველ მეფეთა“

საქართველოს რესპუბლიკის თავდაცვის სამინისტროს 28-ე იმპანიზმული ბრიგადის გაზეთი

საქართველოს ერთიანი მინა-წყლისათვის მებრძოლნი!

ჩვენი მამაცი ვაჟაკნი
ქართული მიწის ძახილითა და
სისხლის ყვილით აღმდგარნი
სამშობლოს ერთგულნი დამცე
ველნი, სამართლიანობისათვის
საუდადეგულნი!

ჩვენი შეილებო!

დღეს საქართველოს მიმე დღე-
ები უდგას. სეპარატისტული უი-
ნით შეპყრობილი მტერი გადამ-
თიელებს ეპატყება და ჩვენი
ერთგული სიამაყის გათელვას
ლაიმობს, მან საბოლოოდ გამოამ-
ხლავს ავი ზრახვა და დაუფარა-
ვად, უტიფრად ცდილობს წა-
გვგლიჯოს მიწა-წყალი, ჩვენი წი-
ნაპრების ძვლებით გააბიძგებ-
ული, ქართული სისხლითა და
ოფლით მოწყველი, ქართული
ფეხვებით განმტყველებული და გა-
ძლიერებული

ჩვენს მხედრულ ვალს არ მო-
ვიხდით, სანამ ვერს დამწვინდ-
ბულს არ ვიგულბთ.

მწამს, რომ ყველაზე კარგი და
პრივილეგიული თქვენი სისხლი და
გენია, ხოლო შემწე მალალი დმე-
რთი, მაგრამ მე, როგორც თქვენს
მეთაურს, უფროს მეგობარს მი-
ნდა ჩემი დარღვივაც შეგაწიოთ.
იბრძოლეთ ისე, როგორც ივერთ
და კოლხთ შეპყრობით — მტკიცე-
დ და მამაცურად. ყველაზე წმი-
ნდა საფიცარი თქვენთვის სამშო-
ბლოა, ყველაზე ძლიერი იარაღი
თქვენი სიმათლე და შეუვალო-
ბაა. გახსოვდეთ, თქვენ მთელი ვრი
შემოგყურებთ. თითოეული თქვე-
ნთაგანის სახე და იერი მთელი
ერის სახეა, ამიტომ თითოეული
თქვენი შეცდომა და უსახურობა
ერის ტყვილი და სირცხვილია.
თქვენს უკან თქვენი მომედვე
ხალხია, თქვენი სისხლი და ხარ-

რული ვალი: გიჩა ყარყარაშვი-
ლი, ნუგზარ მისხანაშვილი, ანზორ
ცაბავა, თენგივ ძაძაძია, ლორიკ
მელაძე, გურგენ მატარაძე, მურ-
მან რეხვიანიშვილი და სხვა მრავა-
ლი ჭეშმარიტი მამულიშვილი.

უამრავი საზრუნავი, პრობლე-
მა აქვს დღეს გადასაჭრელი ჩვენს
ბრიგადას. დრო არ ითმენს. მაგ-
რამ ერთიც არ დავივიწყოთ: სამ-
ხედრო წესისა და რიგის დარღ-
ვევა პირველ ყოვლისა ასუსტებს
საბრძოლო მზადყოფნას და ამ-
დენად დიდ საშიშროებას უქმნის
არა მხოლოდ ჩვენს საკუთარ სი-
ციცხლეს, არამედ ჩვენს თანამე-
ბრძოლთა უსაფრთხოებასაც. ხო-
ლო ომში რომ ქართველთა წე-
სისამებრ „ხამს მოყვარე მოყვრ-
ისათვის, თავი ჭირსა არ დამ-
რიდად“, ჩემგან არ გესწავლე-
ხათ.

გაგრის ტრაგედია მწუხარე მა-
გალითა ჩვენთვის. სტანის შთა-
გონებულებმა კენის ცოდვით
დაიმძიმეს სული, რამეთუ მშვი-
დობიან ქართულ მოსახლეობაზე
ხელის აღმართვით მათ დაუნდო-
ბელი ომი გამოუცხადეს საკუთარ
მამებსა და ძმებს, შეურაცხვეს
საკუთარი დებისა და დედების
მანდილი: შეუძლებელია ირწმ-
უნო, რომ ეს ბარბაროსები ჭე-
შმარიტ აფხაზთა სულისკვეთებას
გამოხატავენ, დადგება ის
დროც, როდესაც მთელი აფხაზი
ხალხი პასუხს აგებინებს ამ და-
ნაშაულის ორგანიზატორთა აენ-
ტიურისტულ ხროვას თავსმოხვე-
ული ტრაგედიისათვის. ჩვენ კი
ისლა დაგვრჩენია, ხმალი ქარქა-
ში მინამ არ ჩავაოთ, ვიდრე

ცი და ამიტომ ვალდებული ხართ
სანაქებოდ შეასრულოთ თქვენი
მოვალეობა — დაიცვათ სამშობ-
ლოს საზღვრები.

საქართველოს ცაზე ჩამოწო-
ლილმა ღრუბელმა ერთ მუშტად
შეგვრათ ამერ-ივერის ბიჭები,
დღეს ერთად იბრძვით არა მხო-
ლოდ აფხაზეთის, სრულიად სა-
ქართველოს, ჩვენი ქვეყნის ყვე-
ლა კუთხის შეილები. არაერთმა
თქვენთაგანმა გამოიჩინა თავი
სიმათლით, რამაც გული სიამაყ-
ით აგვივსო. ესარგებლობ შემ-
თხვევით და მსურს დიდი კრძა-
ლვით მოვიხსენიო მათი სახელები,
ვინც საკუთარი სიცოცხლის
ფასად ბოლომდე მოიხადა მხედ-

ჩემო შეილებო, ქართველო რა-
ინდებო, დღეს თქვენ მოგეცათ
ფართო ასპარეზი, რათა ბოლო-
მდე მოიხადოთ ვალი ჩვენი მრავ-
ალტანჯული მამულის წინაშე,
დავდგეთ სახელოვან წინაპართა
მონათორის სადარაჯოზე. დაე,
იცოდეს ყველამ, ვრმა თუ ბერმა,
ყველა ერთგუნდის წარმომად-
გენელმა, რომ ჩვენ არ გვაიწყუ-
დება ქართველ მხედართა უძველ-
ესი სიმღერა:

„სამშობლოს არვის წავართმევთ,
ჩვენც ნურვინ შეგვეცილება,
თორემ ისეთ დღეს დაეყროთ,
შეკვდარსაც კი გაეციენბა“.

გენო ალაშია

მედიკოსები მებრძოლთა გვერდით არიან

შაშინე, როგორ კი აფხაზეთ-
ში საომარი ვითარება შეიქმნა,
მედიკოსები მებრძოლთა გვერდ-
ით დადგნენ. საქართველოს შეი-
ზრადებული ძალების აფხაზეთში
განლაგებულ 23-ე ბრიგადისა მკ-
ბრემალურ პირობებში გაიხსნა
ბატალიონების სამედიცინო ბუნ-
ქტები, რომელთა ჩამოყალიბება
ში თავიანთი წვლილი შეიტანეს
პირველი და მეექვსე ბატალიონ-
ების ექიმებმა: ვია ჯღამაძემ, მურ-
მან გოგუამ, ემა რაჭაძემ, ექი-
მებთან ერთად ბატალიონების ემა-

სახურებიან სანინსტრუქტორები,
სამედიცინო პუნქტის გამგებები,
მედიკოსები, სანიტარები.

ჩვენი მედიკოსები თავიანთ
პროფესიულ სიმათაცს საბრძო-
ლო ადგილებში ავლენენ, გამო-
ჰყავთ დაჭრულები, პირველ სა-
მედიცინო დახმარებას უწევენ
მათ. აღსანიშნავია ჩვენი ექიმების
პირველი საბრძოლო ნათლობა
შრომადახალწვნის მიმართულებ-
ით. ბრძოლებში, ხომარ მოქმე-
დებდნენ, წყვედნენ, ჩვენი მედი-

კოსების — ექიმების დათო მო-
რგოშიას, იური სალიას, მედმის
მორდეს ალელიშვილის სახელები.

ბრიგადის სამედიცინო სამსახ-
ურს უამრავი პრობლემა აქვს.
ბევრია საუქარალ-საზრუნავი,
მაგრამ შრომა და საქმე ჩვენ არ
გვაშინებს. მზად ვართ მხარში
ვედგეთ ჩვენს მეომრებს მანამ,
სანამ ეს მათ დასჭირდებათ.

6. გავლიმა,
28-ე ბრიგადის სამედიცინო
სამსახურის უფროსი.

მ ი მ ა რ თ ვ ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ი მ ე ო მ რ ე ბ ი ს ა დ ე ი

სხსნლითა მამისათა და ძის-
ათა და სულისა წმინდისათა!

საქართველოს 20-საუკუნოვა-
ნი ეკლესიის შვილებო, დღეს
კურთხეულნი ივერნი!

დღეს კიდევ ერთი გამოცდის
უამი დაუდგა ჩვენს ერს, დღეს
კიდევ ერთხელ უნდა დავამტკი-
ოთ ჩვენი ერთგულბა დვთისა
და ერის წინაშე.

უფალი ბრძანებს: „ნუ გეშ-
ინი მათგან, რომელთა მოწვე-
დნენ ხორცი და ამისა შემდ-
გომად ვერარაი აქუს უმეტესი,
რაი გყონ თქუნენ.“

ხოლო გიჩუენო თქუნენ ვისა
გეშინოდის, გეშინოდენ მისა,
რომელსა შემდგომად მოწვედი-
სა, ხელწიფების შთაგონებად
გეშინაისა, მე გიტყვ თქუნენ, მის-
ა გეშინოდენ (ლუკა, XII 4-5).

ამ სიტყვებით უფალი გვას-
წავლის, თუ რა არის ყველაფე-
რზე უფრო მეტად ძვირფასი ად-
ამიანისათვის. თუ რას უნდა გა-
უფრთხილდეს იგი თვალის ჩინი-
ვით, თუ რისი დაკარგვისა უნდა
ეშინოდეს მას ყველაზე უფრო
მეტად.

უნდა გეშინოდეს არა ხორ-
ციელი სიცოცხლის დაკარგვისა,
არამედ სულის წარწყმედისა.
არსებობს ორი სიცოცხლე და
ორი სიკვდილი. პირველი სიცო-
ცხლე მხოლოდ საშუალებაა. უკ-
ვდავ ცხოვრების დამკვიდრე-
ბისათვის, ხოლო სიკვდილი სა-
შიშია არა პირველი — ხორცი-
ელი, არამედ მეორე — სული-
ერი.

რამეთუ ხორციელი სიკვდილი
წამიერია, სულიერი კი საუკუ-
ნი და დაუსრულებელი.

დიდი მებრძოლი და მხედარ-
თმთავარი წმინდა მეფე ვახ-
ტანგ გორგასალი თავის ანდერძ-
ში მოგვიწოდებს: „ამას გამო-
ნებთ თქვენ, რათა მტკიცედა
სდგეთ სარწმუნოებასა ზედა და
ეძიებდეთ ქრისტესათვის სიკვ-
დილსა, რათა მარადიული დი-
დება მოიგოთ“.

ებისა, ნუ შეურაცხყოფთ ქართ-
ველი რაინდის სახეს.

მრავალსაუკუნოვანმა ტანჯვა-
წამებამ, სისხლისმღვრელმა ომ-
ებმა, დევნამ და შეურაცხყოფ-
ამ არათუ გააბოროტა ქართვე-
ლი კაცი, უხეში და დაუნდო-
ბელი კი არ გახადა იგი, არამედ
აღწარდა და კიდევ უფრო განამ-
ტკიცა მასში რწმენა და ერთგუ-
ლება, მოთმინება და სიყვარული
სულგრძელობა და იმედი.

თუ გავბოროტდით, ჩათვალ-
ეთ, რომ ომი წაგებულა, მტე-
რი შეიძლება, გაანადგურო, მა-
გრამ არ უნდა გაუღდეს, შეიძ-
ლება ტყვედ შეიპყრო მაგრამ
შური არ უნდა იქონ, არ უნდა
დაამცრო იგი. ჩვენ შეიძლება
დაუნდობლად მოგვეტყენ, მაგ-
რამ ბოროტებაზე ბოროტებით
არ უნდა ვუპასუხოთ.

ჩვენი ერისა და ეკლესიის
მტრებმა აფხაზი ხალხი შეცდო-
მასი შეიყვანა და ამით ყველაზე
დიდი უხედურება თვით აფხაზ
ხალხს დაატყდა თავზე. მათ არა
მარტო ფიზიკური განადგურებ-
ის საშიშროების წინაშე დააქე-
ნეს აფხაზი ხალხი, არამედ გამ-
ცემისა და მოღალატის მდგომარ-
ეობაში ჩაავდეს იგი.

აფხაზმა ერმა ამ სახედისწე-
რო შეცდომით თავადვე გამოუ-
ტანა განაჩენი საკუთარ თავზე,
ნუ აღივსებათ მათდამი სიძულ-
ვილით, იყავით სულგრძელნი
და მიმტყვებლნი. უფალს
გვმოდგარავს:

„იყვარდეთ მტერნი თქუნენს
და აკურთხედეთ მწყევართს
თქუნეთა და კეთილსა უყოფ-
დით მოძულეთა თქუნთა და
ულოცვდით მათ, რომელსა
გმძლავრობდნენ თქუნენ და გდევ-
ნიდენ თქუნენ“ (მათე V, 44).

მოგუწოდებს აფხაზ ქრისტიან-
ებს შეინანონ თავისი გონების
უკიდურები დახნელება და შეწ-
ყვიტონ სამარცხვინო ომი.

„არა მშვილდა ჩემსა ვესა,
არამედ წყალობასა შენსა უფა-
ლო“.

გმა, მეომარნი ქრისტესნი,
გახსოვდეთ რომ „ძლევაი საკვი-
რველი“ დიდგორის ველზე უფ-
ლის შეწვევით მოხდა.

უფლისმიერი რწმენა, იმედი
და სიყვარული არ მოვიშლით
ღმერთმა.

ინარბდით ორსავ სოფელსა
შინა.

წყალობაი და მშვიდობაი იესო
ქრისტესი იყავნ თქვენ თანა.

+ გოდამელი და ცხუშა
აფხაზეთის ეპისკოპოსი
დანიელ დ.

საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნული უშიშროებისა და თავდაცვის სამსახურის სახელმწიფო და საზოგადოებრივი დისციპლინის განმახიფადებელი საკანონმდებლო აქტების მიზანშეწონილობის შესახებ

დადგენილება

სახელმწიფო და საზოგადოებრივი დისციპლინის განმახიფადებელი საკანონმდებლო აქტების მიზანშეწონილობის შესახებ

საქართველოს, დემოკრატიისა და სოციალისტური წინააღმდეგობის

საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნული უშიშროებისა და თავდაცვის სამსახურის სახელმწიფო და საზოგადოებრივი დისციპლინის განმახიფადებელი საკანონმდებლო აქტების მიზანშეწონილობის შესახებ

1. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

2. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

3. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

4. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

5. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

შესუსტდა ხელისუფლებისა და მმართველობის ცენტრალური ფუნქციონირების ხელშეწყობის მიზანშეწონილობის შესახებ

განსაკუთრებით შემადგენელია ის ფაქტობრივი, რომ დამნიშნულია წინააღმდეგობის ბრძოლის შესუსტება ხელს უშლის შეზღუდული ძალების ფორმირებას, სამხედრო დისციპლინის განმტკიცებას.

შეინიშნება პარტიორობის, ძალადობის, კომუნის კანონსაწინააღმდეგო დაუფლების ან განადგურების ფაქტობრივი სამხედრო აუცილებლობის ნაბიჯით და სხვა ბევრი დამნიშნული ფაქტობრივი ან სხვა ფაქტობრივი და დასაჯალი.

განსაკუთრებული ყურადღებით მოგვიღონ მოქმედი კანონებისა და მათ ხელშეწყობა გამოცემული სხვა ნორმატიული აქტების განუხრებლად შესრულებას.

განვიხილოთ საკითხი დაკავებული თანამდებობიდან იმ პირთა მოხსნის შესახებ, რომლებიც შიშის ჩაზარებულ უბნებზე გერ უზრუნველყოფენ არსებული კანონების შესრულებას, სახელმწიფოებრივი და საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვას.

2. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

აღმოუჩინონ სამხედრო განყოფილებებში კმედიით დახმარება წვევამდელთა და რეზერვისტთა ორგანიზებულად გაწვევაში, შეუქმნან მათ ნორმალური მუშაობის პირობები, გამოიყონ საჭირო ტრანსპორტი წვევამდელთა და რეზერვისტთა დანიშნულების ადგილს გადასაყვანად.

3. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

4. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

5. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

6. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

7. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

8. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

9. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

10. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

11. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

12. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

13. საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ

მეხობა დედაპარ... (Large stylized text advertisement)

რა უნდა აღმოჩნდეს მეორის დედას, თუ არა დოკუმენტები? რა უნდა შეთხოვონ უზენაესს, თუ არა შეიღობის სიცოცხლე? რა უნდა გტკივოს, თუ არა შეიღობის ტკივილი, რა უნდა უზარალოდ, თუ არა შეიღობის ხმა-რული...

რა უნდა გტკივოს, თუ არა შეიღობის ტკივილი, რა უნდა უზარალოდ, თუ არა შეიღობის ხმა-რული...

რა უნდა გტკივოს, თუ არა შეიღობის ტკივილი, რა უნდა უზარალოდ, თუ არა შეიღობის ხმა-რული...

რა უნდა გტკივოს, თუ არა შეიღობის ტკივილი, რა უნდა უზარალოდ, თუ არა შეიღობის ხმა-რული...

რა უნდა გტკივოს, თუ არა შეიღობის ტკივილი, რა უნდა უზარალოდ, თუ არა შეიღობის ხმა-რული...

საქართველოს რესპუბლიკის უშიშროების უზრუნველყოფის შესახებ (Vertical text on the right margin)

„პარტი ყველა პირა პითით“

საბჭოთაო რევოლუციური პარტიის მთავარი ორგანო

პრეზიდიუმი

ს ს ო ბ ა

20 ნოემბერს მოწინააღმდეგე კლავ დამარცხდა ნაღებთა კონფისკაციის ცენტრი ჩვენს პარტიულ მხარეში. გუბერნიის მხარეში ჩვენს პარტიულ მხარეში აფეთქდა სოციალისტური რევოლუციის მხარეში. აფეთქების შედეგად დაიღუპა ორი მოქალაქე — 16 წლის ვადიმ კორნევი და 21 წლის ეკატერინე გენერალოვა. დაიჭრა ერთი ჩვენი მებრძოლი. სასახლე ცეცხლის გახსნის შემდეგ მოწინააღმდეგე იძულებული გახდა ცეცხლი შეეწყვიტა.

ოპორტიონის რაიონში კლავის დამარცხება გრძელდება ინტენსიურად. ბრძოლები ქართლში, შუაიარაღებულმა ძალებმა განახორციელეს მძლავრი შეტევა მოწინააღმდეგის პოზიციებზე, რის შედეგადაც ტამარკოვარის მხარეში აფხაზთა მხარეში ვანიცადა დიდი ზარალი, ბრძოლა დაიწყო ჩვენი მხარეში.

ლომდგანელობის წარდგინა ბრძოლაში.

შუადღისათვის აფხაზთა მხარეში ჩვენი პოზიციები მიმართულია განხრამული ცეცხლით. ახლანდელი მოწინააღმდეგე წინააღმდეგე გამოიყენა მიწვევები, რომლებიც ჩვენი პარტიული მხარეში სოციალისტური რევოლუციის მხარეში ხელმძღვანელი ბაზარია. გარდა იქნა 12 და დაიჭრა 25 მოქალაქე. დაღუპულნი და დაჭრილები შორის არიან სხვადასხვადასეგიანი მოწინააღმდეგეები.

საქართველოს შეიარაღებულ ძალებს სასახლე ცეცხლით მოწინააღმდეგე განაკლავ ცეცხალი ძალის მნიშვნელოვანი დასუსტება. ამას გარდა, პირდაპირი დამინდობით გააღვივებულ რჩენი მტრის ტანჯვა, ბრძოლა აქვს შედეგად გავრცელდა.

01. 12. 32.

2 დეკემბერს, დღის 7 საათზე ჩვენი პოზიციები თავზე არჩენა დაწყეს რუსეთის სამხედრო თვითმფრინავმა. მისი გარე რუსეთის სამხედრო ხელისუფლების მხარეში.

ჩვენი კორეზონდენტის ცნობით, იმავე დღეს სამი ტურით აფეთქდა ძიძორის ქუჩაზე, რასაც მსხვერპლი და სწრაფი მოკალია.

თანამებრძოლთა ს ს ო ვ ნ ა ს

თანამებრძოლი — ჩამდენი სიყვარული, ჩამდენი ხიბობა და ტყვეობა ამ სიტყვაში. ჩამდენი მართლმადიდებელი არდადეგების მხარეებში ვაქცავს სული, მაგრამ ჩამდენი იმედია, ჩამდენი მხარეებში სწორედ ამ სიტყვის მიღმა.

თქვენ ერთიანი საქართველოსთვის დავით ბრძოლის ველზე. ყველაზე ძვირფასი — ღვთის ბოძებული განძი შესწირეთ ტარიფად ერისა და ქვეყნის სამსახურს. თითოეული თქვენთაგანის ჩაფრთხილი სიცოცხლე არამტრ მეგობართა და თანამებრძოლთა, მთელი ერის გულის კრებლობა, მთელი ერის ჩაქვიტებული ძარღვია.

თქვენ, პირველი მტკობსროლელთა ბატალიონის მებრძოლნი, ერთ-ერთი პირველი ჩაგებით ესტრატეგისტთა და გადასაწყობი წინააღმდეგე რწმე. ჩვენს ბატალიონს მუდამ მამო და რთულ უბნებზე უწყვეტად უტყინება, ამიტომ მებრძოლიც, სამწუხაროდ, ბევრი დავარდებ.

გურგენ მატარაძე, თენგიზ ძაძაძი, შერვაშიანი ქობალია, ბერია სულაძე, შერვაშიანი რეზიაშვილი, თენგიზ ლომიძე — უცვლელად გადარდულ ამ სახელებს ქართული მიწა-წყლისთვის დაცემულ გმირ წინაპართა სულგზობით სანთლებად აინთებს ჩვენი ხამშობლო და თაობიდან თაობას გადასცემს.

დაბ, სწორედ სახელოვანი წინააღმდეგობით, საქართველოსთვის მიწვევას თქვენ ყოველგვარი ყოყმანის გარეშე ხელში აიღეთ იარაღი და ბრძოლის წინა ხაზზე დავით გმირულად.

ჩვენი ხეივა, შერვაშიანი, თენგიზ, შერვაშიანი, გურგენ, თქვენ, სიცოცხლის მოტრფილ დიმილის ბიჭები, ბელნიერებისთან, სიყვარულთან უნდა ყოფილიყო წინააღმდეგე, ყველაზე ბევრი ჩამდენი შეგვემნათ და გვემეგობროს, მაგრამ მტრის ვერაგობა ტყვეობა იყავს, ტოლ-მეგობრებს ჩამოგაშორა და სამუდამოდ დააწყვიტა ისინი.

მრავალწლოვანი საქართველომ არაერთხელ შემოსევია მტერი, არაერთხელ აწიოკებიათ ის, მაგრამ ბრძოლის ველზე ყოველთვის გამოჩნდებოდნენ ხოლმე გმირები, რომელნიც იცავდნენ უფრო დიდსა და უძლიერეს ხდიდნენ დედასამშობლოს. ასეთი სახელები დღესაც ეწვიება ჩვენი ისტორიის ფურცლებზე. მხოლოდ ერთიანობაშია უძლიერესობა და ეს არაერთხელ დამტკიცებულია ჩვენი სამშობლოსათვის ყველაზე დღესპირ და მიმდებარის.

ჩვენი ბიჭები, თქვენი საქმე და სახელი მართალი და წმინდაა, თქვენი ხსოვნა — მარადიული.

დროებით სიხშირე და ხშირად დაიხადებოდა ბრძოლის წინა ხაზზე. ნაომარი გარეშე გზინავს. დაქანულ შემთხვევებს მუხლის მოსარსებლად მოუტყდათ. დრო გაჩინდებოდა. ეს არის წამი განტვირთვისა, წამი, რომელიც ყოველივე მოუტყავს. ამ დროს ყოველთვის ძალუშად მოკრიბი კითხვა გამოგაფხვინებებს ბრძოლის დადებით — რატომ?

სახალაფრენილო უჩინებულმა ხუნისთვის ახა ხად სცალია? იგი ვსხვერპლს უსაფრდება ვერაუღლად და ჩუმად ხითხითებს: რა, რა?

რამი — სინსლიანი პოლიტიკა, ზვარავად შეწირული სიცოცხლე ქართველი ვაჟკაცებისა, დაობლებული ოჯახები და ძაბუნობისა. ღირსი უფალი, მაგრამ ნუგეში, დიდი ნუგეში — სახელოვანი სიკვდილის დიდებით გაბრწყინებული.

გმირად არ უზობილთ გმირობაში არ ჰყავთ ბადალი.

ერის დიდება სწორედ მათ რაინდული შემართებაშია გახლავთ.

დღეს უნდა დაჯილდოვდეთ მამაცობა და თავისი მიწისთვის ხილანდენ.

ქართული გენი შეტყვევებულა, სწავებოდა, ამოხსოვია და გვიკეთებებს:

„ღირსებთან დაჯილდოვება — ზვირს დაჯილდოვება.“

ვაქცავთთან დაჯილდოვება — ყველაფერს დაჯილდოვება.“

ეს ბიჭები გრძელდება გვარების მესამე ბრძოლის შემთხვევაში არიან, რომელსაც გენი აღმა შეთავაზებს. მოხანა დიდია — სიცოცხლეზე მეტად ფაზობს, ჰადგან არსებობს უპირატესები, შენი ჭილაგით ფეხგადგმული შიწა — მშობელი შენი და საფიცარი. ამ ბიჭებს ახლა თანამებრძოლები ბიჭიათ. ბრძოლაში გამობრძობილ მათ მეგობრობას ვერ შელანავს ზეძალიც, ალბათ, მათი ერთსულლოვნების მოწინა თავად გავხდით, როდესაც წერილის გმირად უვლამ კრთა ხმად დრო მარტოშია დაჯილდოვება: უღალატო შეგობარს, მოყვანისთვის თავდადებული, კაცი, რომლის დემოკრატია სიკეთეა.

დათომ 1986 წელს დაამთავრა ყირიბის სამედიცინო ინსტიტუტი. იგი ჭირურად ერთი წელი მუშაობდა გუდაუთაში, შემდეგ სოხუმის რკინიგზის საავადმყოფოში და ბოლო ორი წელი თბილისის მე-3 საავადმყოფოში.

ივლისში, როგორც კი მიგოშარებოდა დაიძაბა, მან მოხლოდნენ აფხაზებს მოაშურა, ჭერ მოხლოდნენ, ახლა ერთსული გვარდის მესამე ბრძოლის სამედიცინო პუნქტის უფროსად ზე, თბილისში, ოთხი წლის მანძილზე.

რამი დატოვა, თუმცა სულ მანამ სემტრების შუა რიცხვებში ვაქცევდით მამაც ვახდა და პატარა დაჯილდოვების ასლა.

სოფელ შრომისთან ზრძოლა ზემდინარეობს. დაუშვებელია მოწინააღმდეგე მხარე, და აი, ვილაც ეცემა, შიშობდა დაქრითი, ხედავს ექიმი, მაგრამ რას ენამ, მისკენ მიმავალი გზის მონაკვეთს ყოველ წუთს ტყვიის მორიგი სეტყვა ზერავს.

არ მიშვებენ, — ვაფიქრებს იგი.

— რა გეცა, ბიჭო? — გასძახებს.

— დათო, — პასუხობს ტყვიანარევი ხმა.

— ებ, სენია ყოფილხარ, ხომ ვერ გაწირავ, — ხუმრობს ექიმი.

და ყველაფერი წაქეზი ხდება. ეს ის ვახდებოდა, შეუძლებელი შეტევა მტრს რომ გახდებოდა. ტყვეობის მორიგი წვიმა „ცხვირწინა“ ჩაუწივლებს. ისინი უკვე ხანსწილობის არიან, დაქრითი ქვედაში წაფლებს ხელს ვაღარჩევილს, სიტყვათა უთქვალად, შიშობდა კაცებს.

— უბრალოდ შედი მწურობს, თქვლიანი ვარ, — იცინის დათო, — ერთხელ ტყვეების ქვედაში საფურცლებზე წამოშეწია, მაგრამ ვაქცევ, ვაჯილდოვ და ვაღაბტო.

მორიგი შემოტევის დროს ხოფელ შრომისთან დათოს გმირი დაქრითი შედეგად გამოუვა წინა ხაზიდან. მერე ვაქცევდებოდა, როგორ ამ აღმართულ ექიმს ვაქცევ დაქრითი?

მწელია ადამიანის სიცოცხლის გადარჩენის ხამსახურში ჩამდგარმა კაცმა ბრძოლის ველზე იარაღს მოჰკიდო ხელი.

— ჩემი პრეტენზიული ვალია დაავადებულის განკურნვა, ამისთვის თუნდაც სხულის სხუელი ნაწილის მოკვეთა გახდეს ნაჭირო. მე დღეს ყოველი მებრძოლი საქართველოს მკურნალი მგონია. და განა ქართველ დოქტორს ხსოვთ არ ებრათ ერთ ხელში ხმალი, მეორეში კი ჭვარი. ჩვენ მათი შთამომავალი ვართ და ხელგვეწებია „გუპკიმით“ შამულს.

სიცოცხლის ხაოცარი უინაქვს. უყვარს ყველაფერი: შიწა, ფოთოლი, ქვა, მზე... მიკირს. მწელია ეს სიყვარული ახე თავგანწირვით შეგდო ხანწორის პინაზე შიში?

— ბრძოლის ველზე ყოველი წუთი სიკვდილის ხამსახურს გაგარდობინებს, მაგრამ რუსეთისთვის არ იყოს „შიში ვერ იხსნის სიკვდილსა“... ჩვენც ვცდი-

ლომთ ისე ვიბრძოლოთ, რომ გარეც დადო ამათიანი იტყოდა: „ცხვირს ლანდარი რომ ჩამართუნ ცხვირზე ვუღუში, მტრის ჭინაზე ცხვირზე ვწარედ ვაეცანებ“; ექიმებს ცოტა პათეტიკურად უღუტდებ ყოველივე ეს, მაგრამ ისევე დიდ წინაპართა აჩრდილენის მოხმობა ვეწევს განსაცდელის უამს.

ბიჭები შევეხოვრენ: სოფელ შრომისთან ბრძოლის დროს, კამანის აღებისას გამაქსნებელი ხამსახური ხმდებოდა შეუძახია დათოს და ვახსურებს: მაგ სიმდერის ძალამ ვაჯილდოვებთა სწორედო.

— ადამიანის ცხოვრებაში ორი განსაკუთრებული თარიღია, ერთია დღე დაბადება და მეორე, უამი აღსრულებებისა, შეუცნობელი თავისი არსით. ამიტომ მანძილი ამ ორ სახედისწერო მიჯნას შორის ისე უნდა განვლო, რომ ჭეშმარიტი კაცის, ნაწივილი მამულიშვილის სახელი დაეწვიდრო.

ამ „გორის“ ვაჟკაცი შემოკრებიდან დღეს დიღობის კაცის, ბატონ გენო ადამიანს გარშემო. სწორედ მათი შემართობა მასხლადგმულებს მეც. ისინი ბრძოლაში თავგანწირვით შედიან. მათი გულოვნება საოცარი ძალაა, ქართველის ხისხლზე ჩაბუდებული სასწაულმოქმედი ვინაა, უინი მშობელი ქალაქის კარებზე ხანსწილობის მანძილზე ყოფილია. რადგან არსებობს მხოლოდ ერთი გზა — წინააღმდეგე უკან შენი ქალაქია.

და არის ერთი დიდი ტყვეობა. კითხვა, რომელზეც პასუხი ვერ ვაგვიცა ვერაც. რატომ ზუღობს აფხაზთა გარკვეულ ფენაში გზიდან ხიშობილი ჩვენდანი? მაგრამ ჩვენის მხარე არ ვგვების გულგრილი დავრჩეთ იმ აფხაზთა ხედის შიშობა, რომელიც ჩვენი მხარეებშია და დახმარება სწორდებოთ. მით უმეტეს, რომ ვაიბოლიტიკობთა ავაღმყოფურ ამბიციებს, მაგანთა პოლიტიკური სიბუტყს დღეს საქართველოს საუკეთესო შედეგებთან, ნამდვილ ვაქცევებთან ერთად ისინიც ეწირებოან.

ღამის მიღს შეუხდებავს გარემო, წამით დასვენების უამს ჩამოუტყავს. ძილურაწში დიმილი შემაპრვია ხამსხ... ტკბილ წმინტმას თუ იხილავს, ალბათ.

მაინც რა კუდრება მარკა, მამა ენაცვალის, სახლში ყველაზე განსაკონად ხამალა უთქვამს: ჩემი მამიკო რა მამიკლან, ვავგუდებოი.

ვერა, შენს მამიკოს ვერ შეეძება სიკვდილის კლანტი, ჩემო მარკა, რადგან არსებობს სიცოცხლე, რომელიც არ მთავრდება გარდაცვალებით, რამეთუ იგი არ გეკუთვნის შენ, იგი მამულის გადარჩენისა და ნათელი მესხისთვის ანაბეზული კლავაპგარია.

მადონა მინიშური.

სანამ მოლაპარაკებება ძალაში იქნება

გერმანიის დიპლომატიის მდიანობის დასრულება ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ. თუმცა, რა თქმა უნდა, უდაბლესი მოხსნილია ვერ იტყვის კაცი, კანტიუნტად კადმც გაისმის სროლები, მეომრებიც მუდმივ მზადყოფნაში არიან და იარაღის დადუმება საბრძოლო განწყობას ვერ აღუწებს, მაგრამ სწორედ ამ დროს, დროებითი სიმშვიდის უამს ასხენდება მეომარს განვლილი საბრძოლო მომენტები, დაწვრილებით ანალიზებს ყოველივეს, თვალწინ ნათლად აღუდგება ყველა საბრძოლო სურათი, ძარღვებში დაუვლის ხედავდა განცდილი ტყველიანი მძაფრია გრძობა, ამ დროს თვალშიც რისხვიანი მწერა უჭრთის.

მურთაზ პიტავა, გრიგოლ კაჭოიანი, პეტრე პლოცკონკო სატარე ეკიპაჟის წევრები არიან. ბიჭებს ვთხოვეთ გაეხსენებინათ ცალკეული საბრძოლო ეპიზოდები.

— „ჩვენი საბრძოლო ტანჯი საუბარს ათარასთან ერთ-ერთი შეტაკების დროს თითქმის მთლიანად იქნა მწყობრიდან გამოყვანილი, მაგრამ საკმაოდ სწრაფად, ესტრემალურ საბრძოლო პირობებში მოვახერხეთ მისი გამარ-

თვა და მალე გავდით წინა ხაზზე. ერთ ღამეს მოპირდაპირე მხრიდან ცეცხლი გაგვიხსნა მოწინააღმდეგის ქვეითთა საბრძოლო მანქანამ. სწრაფად გავიყვანეთ ჩვენი ტანჯი პოზიციაზე და თანამებრძოლებს ვთხოვეთ „ტრასერის“ ტყვიებით გაერკვიათ საცეცხლე მიმართულება, რადგან ღამის ხედვის სპეციალური ხელსაწყო კარგად ვერ აფიქსირებდა მოწინააღმდეგის ტექნიკას. ჩვენი რამდენიმე გასროლის შედეგად გაისმა ძლიერი აფეთქების ხმა — მტრის მანქანა იწვოდა“, — გვიამბობს მურთაზ პიტავა.

მესამე დღეს მეომრებმა მტრის არტილერიის კარგად შენიღბული საფარი აღმოაჩინეს, რომელიც უსუსტად განაგარიშებული დამიზნებით განადგურეს. ამასთან, ორჯერ შენიშნეს „ტან“ ტიპის მოწინააღმდეგის ტანჯი, რომელსაც კოორდინატების აღმოჩენის მიზნით რამდენჯერმე სროლა აცალეს. მაგრამ იმ ღამეს, როცა ამ საცეცხლე წერტილს მწყობრიდან გამოყვანას აპირებდნენ, დაიღო ხელშეკრულება დროებით ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ და მებრძოლებს სასტიკად ავირძალო-

ათ ყველანაირი სახეობის იარაღის გამოყენება, თუმცა მოწინააღმდეგის ტანჯმა სწორედ ამ დროს სამკერ გაისროლა ქაღალტის მიმართულებით.

გრიგოლ კაჭოიანმა ხუმრობით გვითხრა: „ზოგიერთმა ჩემმა ახლობელმა უკვე საიქიოში დამიგულა, სოჭის ტელევიზიამაც გადმოსცა ცნობა ჩემი დაღუპვის შესახებ. პასუხად კი იცით რა შევუთვალე? — ნავს გატეხილია, ერთსა და იმავე ორმოში ყუმბარა ორჯერ არ ვარდებამეთქი“.

— გულმოდგინედ ვემზადებით, ვსწავლობთ მოწინააღმდეგის სუსტ და ძლიერ მხარეებს, ჩვენთვის ცნობილია დანადგვის წონებიც, ასე რომ ვეღოთ ბრძანებას შეტევაზე გადასვლის შესახებ, ხოლო პრობლემებს რაც შეეხება, ახლა, ზამთარში, მთავარი მთბილი ტანსაცმლით მოგვამარაგონო, — თქვეს ბიჭებმა.

საუბარი შეგონო რუსეთის სარდლობის მიერ ჩვენთვის წაყენებულ ბრალდებას იმის შესახებ, თითქოს ქართული მხარე ცეცხლს უშენდა რუსეთის ჯარის დისლოკაციის აღვილებს. „ეს სიწამდვილეს არ შეეფერება, — გვითხრა მურთაზმა, — ჩვენ კარ-

გად გვქონდა შესწავლილი მათი პოზიციები, სწორედ ამიტომ მათთვის უნებური ზიანის მიყენებაც გამოიციხული იყო. მაგრამ ამასთან, ბევრჯერ გავაფრთხილეთ რუსული მხარე იმის შესახებ, რომ ჩვენც სათანადო პასუხს გავცემდით, თუკი ისინი დაარღვევდნენ ნეიტრალიტეტს და სროლას დაიწყებდნენ ქაღალტის მიმართულებით“.

ვესაუბრეთ ქვეითთა საბრძოლო მანქანის ერთ-ერთ ეკიპაჟს რომლის შემადგენლობაში ჩამოსული მეომრებიც არიან. მათ შორის, განსაკუთრებით გამოირჩევიან პროფესიით ექიმი, აშუამდ მძღოლ-მექანიკოსი კობა შეყილაძე, მემიზნე-ოპერატორი ზაზა გიგაური. უნდა ითქვას, რომ ამ ეკიპაჟის ბედი თავიდან საქმოდ უიღბლოდ აეწყო, მოწინააღმდეგემ მოწამლული აირებით დამუხტული ჭურჭი გამოიყენა მის წინააღმდეგ, რის გამოც მეომრებს სერიოზული მკურნალობა დასჭირდათ. გამოჯანმრთოებისთანავე ეკიპაჟმა ახალი ენერგიით გააგრძელა ბრძოლა, ახლამის ანგარიშზეა მწყობრიდან გამოყვანილი მოწინააღმდეგის ქვეითები, „ბმბ“, განაღვურებული სანგრები და

სხვა გამაგრებული ობიექტები, ამ ეკიპაჟზე ვუღობილად საუბრობენ ბატალიონის ის მებრძოლები, რომელთა პოზიციასაც ეკიპაჟსა უნდა ემსახურებოდა. — ისინი რომ არ აღნიშნა ასეთულის შემდეგმა გავალიანმა, შესაძლოა ბევრი ჩვენანი დღეს მტრის საარტილერიო ცეცხლის მსხვერპლი გახდარიყო. სიყვარულით ახსენებენ ბიჭები „რემბოს“ — ვიტალო ნადირაძეს, რომელმაც ყუმბარა სატორციით მოწინააღმდეგის „ბმბ“ ააფეთქა მაშინ, როდესაც ჩვენს პოზიციებს სასიკვდილო სფეროებში ემუქრებოდა.

თავდადებულმა ბრძოლამ მოაჩინა ჩვენი მამაცი ბიჭები: ვთვა გელენიძე, ვია წურწუშია, ერმალო ლომთაძე, დათო მარჯანი, საშა ბერაძე, კაკო ციციანი და სხვები.

...და ელოდებიან მებრძოლები როგორ განვითარდება მოვლენები, ბრძოლის უინს იოკებენ და მოთმინებით ელოდებიან, რას გააღწევენ პოლიტიკოსები; ჩვენ კი ისღა დაგვრჩენია, ვიკითხოთ ვინ უნდა თქვას საბოლოო ვა?!

მარინა გვაზაშვილი
28-XI-92

*
საბრძოლო
ღლეების
ფოტოქრონიკა
*

სარედაქციო კოლეგია